

عنوان مقاله:

واکاوی تاثیر کیفیت زندگی در برنامه ریزی اجتماعی

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی روانشناسی و علوم اجتماعی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

گلزار قاسم زاده - آموزگار آموزش و پرورش پارس آباد کارشناس امور تربیت

فاطمه شیروانی - آموزگار آموزش و پرورش پارس آباد

فرشته ناصری - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد یادگار امام

سیامک بهزاد - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته تاریخ و فلسفه آموزش و پرورش دانشگاه پیام نورخوی

خلاصه مقاله:

امروزه کیفیت زندگی به عنوان کلیدی ترین مفهوم در برنامه ریزی اجتماعی است. بر این اساس در بسیاری از کشورهای توسعه یافته برنامه ریزان در تلاش برای نمایش سطوح کیفیت زندگی در سطوح مختلف جغرافیایی هستند تا از این طریق بتوانند راهکارهای بهینه ای را برای بهبود کیفیت زندگی نواحی عقب مانده از نظر شاخص های مورد بررسی بیابند. در مطالعه حاضر، کیفیت زندگی به عنوان برهم کنش میان منابع، امکانات و فرصت های فراهم شده برای تامین نیازهای انسانی و همچنین دریافت، ارزیابی و رضایت افراد و گروهها از برآورد شدن نیازهایشان در یک مکان خاص در نظر گرفته شده است کیفیت زندگی در توسعه توجهدارند. کیفیت زندگی به دلیل گسترش روند صنعتی شدن و پیشرفت فناوری که توجه به بعد کمی زندگی انسان را مد نظر قرار می دهد و نیز به دنبال غفلت از جنبه های کیفی زندگی انسان طی چند دهه گذشته در کشورهای غربی مورد توجه اندیشمندان و متفکران علوم انسانی قرار گرفته است هر جامعه زمانی از پویایی و نشاط لازم برخوردار خواهد بود که شهروندان آن از کیفیت زندگی کافی و مطلوب برخوردار باشند. پس کیفیت زندگی یکی از ارکان اصلی توسعه و یکی از مولفه های اساسی برای شکوفایی و ارتقای وضعیت زندگی است و در نتیجه باید آنرا محور توسعه اجتماعی و اقتصادی قلمداد نمود

کلمات کلیدی:

کیفیت زندگی، توسعه، زندگی مطلوب، سلامت روانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/526840>

